

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 1381/2/2013

Sentința civilă nr. 1725

Ședința publică din 28.05.2013

Curtea constituită din:

Președinte: Alina Șuțu

Grefier: Miron-Cornel Olaru

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul GRUIA CUZMAN.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din 21.05.2013 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a acorda părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de azi, 28.05.2013.

C U R T E A ,

Asupra prezentei cauze constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 19.02.2013, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat a se aprecia asupra calității pârâtului GRUIA CUZMAN de colaborator al Securității.

Arată reclamantul că, prin cererea nr. P 4518/09/23.10.2009, adresată CNSAS de către Primăria comunei Pesac, județul Timiș, se solicita verificarea, în ceea ce îl privește pe pârâtul Gruia Cuzman, în calitate de membru al Consiliului Local al Comunei Pesac, județul Timiș și, având în vedere prevederile art. 3 lit. g) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Primăria comunei Pesac, județul Timiș este legală.

Învederează reclamantul că, astfel cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/3326/27.10.2009 și din înscrisurile atașate, pârâtul a fost recrutat de către Inspectoratul Județean de Securitate Timiș, Serviciul 1, în anul 1970, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, sub numele conspirativ „CENTRAL”, pentru conspirarea informatorilor, fiind posesorul unui apartament proprietate personală care „se compune din două camere și dependințe, iar el locuiește singur, nefiind căsătorit”. A fost abandonat din rețea la data de 27.07.1976.

Astfel, solicită a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b, din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a documentelor ce alcătuiesc dosarul de rețea nr. R 302704 (cotă CNSAS), al cărui titular este pârâtul.

Norma juridică invocată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informații trebuie îndeplinite, cumulativ, condiția ca înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu” deținut și condiția ca punerea la dispoziție să se facă în mod voluntar.

Apreciază reclamantul că prima condiție este realizată deoarece, potrivit documentelor întocmite de ofițerii de Securitate, aceștia l-au recrutat pe pârât în anul 1970, pentru folosirea apartamentului său ca și casă de întâlniri pentru rețeaua informativă, deoarece locuința sa „se compune din două camere și dependințe, iar el locuiește singur, nefiind căsătorit”.

Din construcția textului de lege rezultă că este irelevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, este irelevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității. Altfel spus, pentru reținerea

calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. O interpretare contrară nu poate fi acceptată. În primul rând, niciuna dintre cele două părți - ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. În plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer și surse. În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea strănerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți. Deci, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delatiunilor furnizate.

Potrivit Tabelului cu ofițerii care au folosit casa și informatorii, colaboratorii (candidați la recrutare) care au fost introduși în casa „CENTRAL”, în perioada 1970 - 1976, în casa de întâlniri au fost introduși următorii colaboratori: „LIPOVEANU”, „PAVEL”, „ANDRAȘ”, „GHITĂ” și „IONESCU ADRIAN”.

Și în ce privește cea de-a doua condiție, ca punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar, apreciază reclamantul că este asigurată, fapt dovedit prin următoarele documente:

- lista informatorilor introduși în casa de întâlniri „CENTRAL” (Tabelul cu ofițerii care au folosit casa și informatorii, colaboratorii (candidați la recrutare) care au fost introduși în casa „CENTRAL”), care dovedește că în perioada 1970 - 1974, în locuința pârâtului au fost introduse 5 surse;

- existența în dosar a schiței apartamentului pârâtului, ce dovedește că ofițerii de Securitate au avut acces la locuința acestuia;

- consemnările ofițerilor care dovedesc că pârâtul a aprobat utilizarea casei de întâlniri: 1973 - „Din discuțiile purtate cu gazda casei de întâlniri <CENTRAL>, a rezultat că nu a fost sesizat, până în prezent, de către vecini sau de alte persoane, despre venirea în timpul cât lipsește el a altor persoane. Acest lucru se datorează atât faptului că vecinii se află la serviciu înainte de masă, iar pe de altă parte și sursele sunt instruite de modul cum trebuie să se comporte când vin la întâlnire. Din partea surselor nu necesită obiecțiuni asupra locului și a casei de întâlniri și nici nu au sesizat vreodată că ar locui în apropiere persoane cunoscute.”

La 27.07.1976, ofițerii de Securitate au abandonat folosirea casei conspirative, în urma unor modificări legate de situația familială a gazdei „a făcut schimb de locuință cu sora sa, în sensul că, el s-a mutat în Calea Șagului, împreună cu părinții, iar sora sa, în acest apartament. Întrucât sora acestuia este căsătorită cu un ofițer M.A.N. care funcționează la Centrul Militar din Arad și face zilnic naveta, nu se poate face propunere de schimbarea gazdei și folosirea în viitor a casei”.

Susține reclamantul că o colaborare fictivă, existentă numai la nivel scriptic, fără niciun suport în realitate, ar fi putut să continue fără probleme până în anul 1989, fără a fi împiedicată sau cel puțin deranjată de împrejurările descrise în Referatul de excludere din rețea.

În drept, s-au invocat art. 3 lit. g), art. 5 alin. 1, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din OUG 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008.

Cererea de chemare în judecată a fost comunicată pârâtului Gruia Cuzman la data de 05.03.2013, acesta formulând întâmpinare la data de 29.03.2013 prin care a solicitat respingerea acțiunii. Arată că l-a cunoscut pe profesorul [REDACTAT] care l-a contactat rugându-l să-i permită să vină în apartament cu prietena. A acceptat, având în vedere calitatea acestuia de profesor, ulterior spunându-i că este ofițer de Securitate și că pentru a putea veni are nevoie de datele sale personale. Nu și-a dat seama că acesta dorește să-l racoleze, dându-i voie să vină cu prietena. Precizează că nu locuia singur, ci cu un prieten care era elev la Postliceala Electro.

În data de 17.10.1970 s-a căsătorit, locuind împreună cu soția în apartamentul părinților, eliberând apartamentul respectiv, în care s-a mutat sora sa cu soțul său.

Analizând actele depuse la dosar, susținerile părților și dispozițiile legale aplicabile în materie, Curtea reține următoarele:

Situația de fapt susținută prin acțiune este dovedită cu probele administrate în cauză.

Astfel, din referatul întocmit la 25.08.1970 de către mr. [REDACTAT], rezultă că acesta a propus ISJ Timiș Serviciul I recrutarea pârâtului Gruia Cuzman ca gazdă casă de întâlniri pentru apartamentul situat în str. N. Lenau nr. 10, Timișoara.

Pârâtul a arătat prin întâmpinarea formulată în cauză și oral în fața instanței că a fost vizitat de către mr. [REDACTAT] despre care credea că este profesor, în august 1970. Acesta i-a cerut permisiunea de a veni în lipsa proprietarului apartamentului cu „partenere”, pârâtul fiind de acord.

Curtea constată că nu se poate reține eroarea pârâtului cu privire la intențiile ofițerului de Securitate, în condițiile în care prin întâmpinare a arătat că acesta i-a spus care este calitatea sa oficială și i-a cerut datele personale „pentru că îi trebuiau pentru a justifica faptul că venea cu cineva”.

Împrejurarea invocată de către pârât, faptul că s-ar fi mutat din acel apartament în august 1971 nu are relevanță, de vreme ce acordul a fost dat cu un an înainte, iar până în august 1971 în casă fuseseră introduși patru informatori, conform tabelului întocmit de IJ Timiș – fila 12 dosar – și anume Lipoveanu, Pavel, Andraș și Ghiță.

Având în vedere că potrivit art. 2 lit. b din OUG 24/2008, „colaborator al Securității” este „și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea”, Curtea constată că acțiunea este întemeiată, urmând a fi admisă în consecință.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul GRUIA CUZMAN, domiciliat în [REDACTAT],

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a fi depusă la instanța a cărei hotărâre se atacă.

Pronunțată în ședință publică azi, 28.05.2013.

PREȘEDINTE

GREȘIER,

Red. A.Ș./M.C.O.
4 ex./03.06.2013